

Hans Hoffmann demonstrerer fin stil på et af rutens mange sving.

Af Matthias Andersen, Syd- og Sønderjylland, Haderslev
Fotos: Ole Kjær Jacobsen, DPIF

Ikke siden 1998, hvor 7 danske ryttere stillede til start i Touren, har Danmark været så stærkt repræsenteret på de franske landeveje (lader vi os fortælle). 7 gæve ryttere + en Directeur Sportif i skikkelse af Ole K. Jacobsen, tog torsdag den 13. september til de europæiske politimesterskaber i cykling i det vi kan kalde "udkantsfrankrig" – nemlig en lille provinsby kaldet Ploeren i Bretagne. Holdet bestod af unge og "lidt ældre" ryttere. De unge håbefulde talte Rasmus Hvarre, Nikolaj Fredsgaard og jeg selv, mens "the usual suspects" var Laurits Jakobsen, Hans Hoffman og Henrik Bandsholm samt den kønneste deltager af os alle, Bettina Jensen.

Ploeren ligger en 2 timers bustur fra Nantes, og vi kunne sent

Dansk

om aftenen indlogere os i nogle campinghytter på en lille campingplads 10 km fra løbsbyen. Vi var godt sultne, så vi skyndte os til løbsbyen for at indtage et aftensmåltid, og gjorde os store forventninger, da vi jo nu var i den moderne gastronomis fødeland. Jeg havde blandt andet set frem til en bøf à la contador, som jeg havde hørt skulle være rigtig god for cykelryttere! Men moderne fingastronomi kunne vi godt skyde en hvid pil efter, og selvom der blev suppleret op med Bordeaux og fransk kildevand, var den svært genkendelige spise ikke helt nok til at gøre os cykelryttere tilfredse.

FREDAG: DAGEN FØR ENKELTSTARTEN

Efter at have indtaget et efter vores opfattelse mangelfuldt

cykeloffensiv i det franske

morgenmåltid, stod den så på en mindre trilletur på enkeltstartsruten. Cyklerne stod klar, da teamet bag holdet havde sørget for at alt udstyr og tilbehør spillede. Cyklerne og andet udstyr var dagen forinden blevet transporteret i bil ned til campingpladsen fra Danmark, og vores ihærdige medhjælpere i skikkelse af Directeur Sportif Jens Svenningsen, Masseur Finn Olsen og Mecanique Lars Lomholt gjorde en fantastisk indsats.

Enkeltstarten var en rundstrækning på 20 km, hvor det bølgede op og ned, med en del skarpe sving og en afsluttende stigning op til mål. Alle trillede en tur på ruten, og blev hurtigt enige om, at det var en lettere kuperet og teknisk rute, hvilket også skulle vise sig på dagen. I en enkeltstart er det ikke bare nok at kunne

give den fuld gas, men også kende ruten, idet en oversatsning i et sving kan koste dig flere sekunder, og jo mere teknisk begavet man er på cyklen, jo flere sekunder er der at hente ved at tage svingene rigtigt. I en enkeltstart tæller alt, så derfor blev ruten kørt gennem en ekstra gang, for lige at køre de sværeste sving igennem igen. Senere fredag var der åbningsceremoni, og vi kunne til lyden af sækkepiber og fløjter marchere ind til ceremonien sammen med alle de andre nationer. Bettina var i anledningen klædt i uninformen, og vi syntes alle, at vores uniform selvfølgelig er den flotteste. Efter en lille times ceremoni, kunne vi gå til aftensmad og efterfølgende hjem på værelset, for at lade batterierne op til næste dag.

»

ENKELTSTARTEN

Lørdag skulle slaget så stå i enkeltstarten.

Bettina var den første i aktion, og skulle køre om formiddagen sammen med de andre kvindelige deltagere. Bettina kørte rigtig flot og var igennem ruten med ca. 36 km/t i snit. Det rakte til en placering som nr. 22 ud af de 36 startende.

I mellemtiden havde vi andre masser af tid til at gå i panik, da vi først skulle af sted midt på eftermiddagen. Vejret var ideelt til enkelstart, da det var næsten skyfrit og ca. 22 grader med næsten ingen vind. Nikolaj var den første på rampen, og resten blev sendt af sted med ca. en halv times mellemrum. Rasmus havde en rigtig god dag på cyklen, og kørte sig til en flot 15. plads ud af 80 startende. Laurits blev nr. 22, mens Nikolaj og jeg kørte til henholdsvis en 33. og 38. plads. Henrik sluttede som 59, mens den mest rutinerede af os alle, Hans Hoffmann, havde en mindre god dag på kontoret, idet han undervejs havde kramper. Hans viste sig dog som en ægte fighter og endte som nr. 60. Alle – vist også Hans selv – troede at kramperne skulle blive hans endeligt som rytter, men den snu ræv vendte stærkt tilbage dagen efter i linieløbet. Enkelstarten blev som ventet vundet af en franskmænd, som kørte de 20 km med 48,4 km/t i snit. En klar sejr over resten af os (der var over et minut ned til nummer 2) og vi kunne kun bøje os i støvet over den flotte sejr, og erkende, at franske betjente åbenbart har mere tid til at cykle end os! Efter løbet stillede Masseur Finn Olsen sine evner til rådighed, og alle fik løsnets og æltet musklerne i benene.

LINIELØBET

Efter en god nats søvn, hvor gårsdagens begivenheder lige skulle synkes, stod den så på linieløbet. Bettina var endnu engang første "mand" i aktion, og skulle køre formiddagsløbet mod de andre kvinder. I alt 90 km og det var et løb, der bød på både styrt og hurtigt tempo. Mod al forventning, blev det dog ikke en tysker eller franskmænd, som tog sejren, men en irer. Hovedfeltet kom hjem samlet, og Bettina spurtede sig til en flot 16. plads. Bettina skal have stor ros for

Det danske hold fra venstre Laurits Jakobsen, Finn Olsen - massør, Matthias Andersen, Jens Svenningsen - cykeludvalget, Rasmus Hvarre, Lars Bo Lomholt - mekaniker, Nikolaj Fredsgaard, Henrik Bandsholm, Hans Hoffmann og Bettina Romer

Laurits Jakobsen er netop sendt afsted på enkeltstarten.

undervejs i løbet hele tiden at lægge fremme og være klar til at smutte med i et udbrud, og det så også rigtig lovende ud, men det helt rigtige udbrud kom ikke af sted. På de sidste km var kræfterne ved at være brugt, da der skulle sættes ind med det afgørende ryk. Flot kørt, Bettina. Et alvorligt styrt ramte en engelsk og en schweizisk rytter, men heldigvis var begge klar til banketten – den engelske rytter med et par forbindinger og en nakkestøtte til at supplere kjolen.

Herrerne havde start kl. 14, og trods en lille smule nervøsitet var strategien klar. "Kør med alt hvad remme og tøj kan holde, og stik med i et udbrud hvis I kan". De unge var måske en anelse mere nervøse end de gamle, da vi i dagene op til havde hørt gamle gysers historier om den onde side- eller modvind, der ubarmhjertigt havde skilt hovedfeltet ad, og sendt ryttere hjem med "gruppettoen". En gennemsnit fart på 43-44 km/t var heller ikke uhørt, og selvom disse tal kan få en hver motionist til at kravle ind under dynen igen, var vi ikke mere nervøse end at vi blot måtte køre med alle de kneb og tricks, der gælder for at holde hjem.

Ruten, vi skulle køre, var den samme som damernes med en samlet distance på 135 km. Starten gik – BANG sagde det så, og det franske hold tordnede af sted i et modbydeligt tempo. >>

Matthias Andersen i fellet.

Sportsdirektør Jens Svenningsen og mekaniker Lars Bo Lomholt følger spændt.

Fransk politi klar umiddelbart for starten på linjeløbet.

Franskmændenes hårde udgangstempo var tydeligvis sat i værk, for at hindre tyskerne og østrigerne, som ligeledes stillede med meget stærke hold, i at kontrollere løbet. Der var dog ikke kørt mange km, da et udbrud var etableret, og der faldt en anelse mere ro på feltet. Alligevel var de første 2 omgange kørt med godt 47-48 km/t i snit, hvilket i sig selv var utroligt at være en del af. Da østrigerne ikke havde fået en mand med i udbruddet, var det derfor op til dem at køre udbruddet ind. Det resulterede i en mere stabil hastighed, som dog på omgang 5-6 var faldet til lige omkring 44 km/t. Østrigernes arbejde var dog forgæves og efter 7. omgang, var der igen stilstand i hovedfeltet, mens udbruddet tordnede af sted. Vi danskere havde også en hård dag på kontoret, men vi nægtede at forblive tilskuere til denne ensidige forestilling. Rasmus Hvarre var dagens mest aggressive mand, og forsøgte indtil flere gange at stikke med i udbrud. Dette lykkedes desværre ikke, og selvom både Henrik Bandholm, Nikolaj Fredsgaard og jeg selv forsøgte at stikke af sted, blev det hurtigt en realitet, at vi skulle forsøge at komme med hjem til en massespurt. Laurits Jakobsen måtte desværre udgå af løbet med en punktering, selvom han forsøgte at komme op til hovedfeltet, der kørte modbydeligt stærkt. Den snu ræv Hans Hoffmann dukkede

Rasmus Hvarre i aktion på enkeltstarten.

Hans Hoffmann og Laurits Jakobsen kort før start på linjeløbet.

flere gange op i feltet smilende, og så ikke ud til at være plaget af gårdsdagens kramper, mens Nikolaj Fredsgård var fokuseret og afventende. Udbruddet holdt hjem og franskmændene Benoit tog sejren i et soloridt til mål. Dette var pudsigt nok også selvsamme rytter, der tog sejren i enkeltstarten, og vi måtte endnu engang bøje os i støvet for den stærke franskmænd. Alle mand på nær én kom hjem med hovedfeltet, og i spurten lykkedes det Nikolaj Fredsgaard at spurte sig til en flot 16. plads. De 135 km var tilbagelagt med 42,5 km/t i snit på godt 3 timer, og selvom det ikke blev til en topplacering, var vi alle i højt humør, var vores målsætning blev nået. Vi fik vist flaget på ruten og kom hjem i god behold. Det blev ikke til metal, men det sociale er vi sikre på at ingen andre nationer kan slå, og vi må konkludere, at de franske politifolk er pokkers gode til at køre på cykel. Tilbage i lejren var der en god stemning over resultaterne og de mange positive oplevelser. Ole K. Jacobsen overrakte på DPIF's vegne debutantnåle til "vi unge", og efter god tid til evaluering, var vi klar til den afsluttende banket.

Næste morgen gik turen retur Danmark, og bussen stod klar til afgang fra campingpladsen allerede kl. 06.30, så vores banketaften endte tidligt. Tak til alle for en super tur.

Tak til Dansk Cykel Union ved sportschef Lars Bonde for støtten.

Se alle resultater og tider på www.politisport.dk